Ч. 74 (13.313). Львів, субота 25. березня 1933. Ryczałtowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

RYJ Podzamcze

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Наша кооперація.

Її трудноші й недомагання. — Потреба людей праці. — Через кооперацію до кращого завтра.

Працюємо серед вимково тяжких умовин. Не тільки чужі нам відомі, але всеж таки і наші **власні помилки** (мало членів, замалі власні фонди, слаба достава продуктів, завелике заморожения оборотових капіталів передовсім у недвижимостях і товарових кредитах), а до цього загальна небувала **господарська кріза від літа 1929 р.** і вже зовсім **вимкова „опіка" адміністраційної влади** від 1930 року нарешті довели до того, що зібраний білянс усіх наших кооперативних підприємств виказав з кінцем 1931 р. перший раз чисту страту в висоті 263.000 зол. при їх власнім майні на поверх 10 міліонів зол.

Маючи це на увазі, „Ревізійний Союз Українських Кооператив" раз-ураз вдаряє в 1932 р. у дзвін трівоги і закликає цілу нашу кооперативну організацію до тим горячішої пляннової праці. Це наше зусилля проявилося найкраще **на VII. Краєвім Кооперативнім Зїзді** та в постановах Ради РСУК, принятих на цім Зїзді на засіданні 11. липня м. р. Їх оголошено в окремій книжечці на те, щоби вона була невідступним товаришем усіх нас у буденній кооперативній роботі.

Таку саму ціль мають також **постанови, приняті одноголосно на останніх Загальних Зборах РСУК, 29. грудня м. р.** Їх значіння зовсім вимкове, бо в них міститься також **плян праці усіх наших кооперативних осередків на найближчі три роки.** Тому-то Дирекція РСУК видає також ці постанови окремою книжечкою передовсім для вжитку фахових централь і окружних союзів.

Таким чином ці обидві книжечки є новим джерелом знання та вказівок про те, що і як маємо робити бодай на найближчі три роки.

Однак і ці обидві книжечки тільки тоді дадуть нам добрий розгін у праці, коли вони попадуть до рук добрих, чесних, сумлінних організаторів і взагалі до людей, що бажають лишити по собі, в своїй громаді чи окрузі, кращу дійсність від учорашньої і нинішньої. В Англії, Франції чи Німеччині кооперація розвивається і кріпне без огляду на шаліючу там господарську крізу, передовсім тому, що є там поміж кооператорами досить людей, які хочуть і вміють якслід пристосуватися повоєнній деморалізації і дезорганізації в особистім і громадськім житті.

Кооперація — це організація не капіталів тільки чесних людей. Слово „кооператор" є і мусить бути у нас найвищою почестю. Людина — найбільша наша цінність. Без людей знання і найвищих чеснот нічого не вдіємо. Без людей цього типу можемо малпувати також кооперативні форми, але тоді не буде в нашій праці нічого трівкого, нічого твердого. Найважнішою основою усіх наших успіхів є якнайвища сила духа в проводі і членстві нашої організації. Невпинно приєднуймо до нас — особливо серед молоді — і виховуймо серед нас великі характери, з живим громадським сумлінням, фанатиків тяжкої, але постійно будуючої праці, бо тільки з такого середовища може вийти нова, краща (також економічна) будучина.

Знаменитий покійний англійський економіст **Маршаль** правильно завважив на одним кооперативним конгресі ще в 1899 р., що остаточною метою світової продукції не є добрі товари, тільки добрі люди. А при іншій нагоді він-же правильно каже: „Матеріяльне богатство, якщоб воно затратилося, можна скоро заступити новим, коли разом із ним не затратилися ідеї, які його створили. Колиж би загинули ці ідеї, а осталось саме матеріяльне богатство, воно тим щезло би і світ завернувсяб назад."

Другий знаменитий і також покійний економіст б. німецький міністр Ратенау, також підкреслює, що не механічними засобами, тільки силою людського духа і якнайвищими громадськими чеснотами переможемо світову господарську повоєнну крізу і створимо новий кращий суспільний лад на світі. Носієм цих моральних сил, конечних для перебудови світа, вважав цей великан знання й духа власне східно-европейського, отже передусім українського, селянина.

І справді: чи поміж польським світом з його пануючим гаслом: „я, я, я, усе для мене" і поміж московським світом, з його питомим гаслом: „я — ніщо, все для общини, все для міру" — світ українського селянина, все готового до співпраці і до великих жертв та зусиль для загального добра, але у межах збереження особистої гідности вільної людини, не є з прирєди найкращим типом людини для кооперації і для майбутнього кращого суспільного ладу в світі і на кооперативних основах?

Ось-де вихідна точка, особливо для молоді в українській кооперації, для її гордого, але й здорового фанатизму, ось-де живе джерело для нашої снаги і подув для наших вітрил!

Остап Луцький,
провідник організаційного виділу в РСУК

Нездорові відносини в українському професійному русі.

Спір між СУПРУГ-ою та „Самопомічю Нар. Торговлі". — Двозначна роля одного радянофіла — службовика національної кооперативної установи. — Невідповідний провід СУПРУГ-а.

Перед нами два документи: орган „Союзу Українських Приватних Службовиків" („С.У.П.Р.Г") „Службовик", за місяць лютий ц. р., з гострими докорами під адресою службовиків „Народної Торговлі", та надіслане нам Звідомлення зі Загальних Зборів „Самопомочі службовиків „Нар. Торговлі" з 19. ц. м. Справа ніби невеличка та льокального характеру: спір між зорганізованими службовиками одної великої української установи та спільною організацією усіх українських приватних службовиків за висоту членських вкладок, спір, який з одного боку викликав закиди ломання товариської професійної солідарности та демократичного принципу організаційної дисципліни, та який з другого боку довів до створення зовсім окремої службовицької професійної організації. Це моглоб цікавити всіх, хто займається українським професійним рухом, моглоб навіть хвилювати безпосередньо інтересованих службовиків, але ширшого національного значіння не малоб. Починає та історія мати те значіння з хвилиною, коли чуємо, що замішані до неї чисто політичні моменти і що не булоб цілого того непорозуміння, колиб не закулісова політична інтрига.

„Службовик" у згаданій статті п. н. „Справа приналежности службовиків Нар. Торговлі до СУПРУГ-а" зовсім недвозначно кидає закид під адресою службовиків „Н. Т.", що вони дали втягнути себе до кампанії веденої проти „СУПРУГа" „від того часу, коли провід перейшов в руки національного табору". Ціла стаття натякає на „інспіратора" тої кампанії, на „невидну руку" та на „свідомі своєї мети одиниці", — за якими несвідомо йдуть люди доброї волі. Закид, що службовики „Нар. Торговлі" ведуть боротьбу проти „СУПРУГа" через національний характер тої останньої організації — дуже важкий і не видається нам правдивим. Надто добре знаємо цілий ряд найповажніших громадян українського національного табору, з яких одні стоять на чолі „Народньої Торговлі", інші находяться на нижчих службових ступнях тої установи. Ніхто не повірить, що всі ті громадяни кермуються у своєму відношенні до СУПРУГа — як каже „Службовик" — „демагогічними кличами" та що всі вони сліпо й безкритично йдуть за одною людиною, яка в цій кампанії мала би затаєні **політичні** цілі. У надісланому нам звіті з недільних загальних зборів „Самопомочі службовиків Нар. Торговлі" читаємо, що „Загальні збори апробували дотеперішне, поставлене Управою „Самопомочі службовиків Н.Т." відношення до СУПРУГа". Виходить, що були річеві аргументи, які казали **всім** службовикам „Н. Т." протиставитись СУПРУГ-ові. Читаємо теж саме, що ті загальні збори рішили „вижидати до часу, коли „Самопоміч" наново зможе безпосередньо заангажуватися в працях СУПРУГ-а". Іншими словами: **службовики „Н. Т." не зривають з єдиною загальною професійною організацією українських приватних службовиків, лише в даному моменті попали з нею в конфлікт.** Можна хіба жаліти, що той конфлікт довів аж до зареєстрування в Міністерстві Праці „Самопомочі", як цілком окремої професійної організації: це ніяка побіда „Самопомочі", бож при нинішній загальній політиці влади кожний нар. Повітовий Союз Кооператив міг би мабуть без труду добути собі права Ревізійного Союзу. Коли річ іде не про консолідацію, а про розбивання, то такі „права" дістати легко... Але знову обєктивно треба на добро „Самопомочі" вписати те, що вона подбала про своє заступництво у судах праці і має там уже своїх 4-ох лавників, а СУПРУГ того заступництва не має...

Щож торкається поважного закиду укритих політичних цілей та злобної одиничної інспірації — то недільні загальні збори службовиків „Н. Т." рішили на них „не реагувати". Зате чуємо голоси зпоміж отих службовиків — проти голови й заступника голови СУПРУГ-а, що це вони — мовляв — є головними перешкодами порозуміння. Головно нехіть службовиків „Н. Т." звертається проти особи голови СУПРУГ-а, якого аподиктичність та еґоцентризм — як вони кажуть — є поганими прикметами для полагоджування внутрішньо-організаційних товариських спорів.

Взагалі досвід учить, що у випадках подібних конфліктів, як той, що істнує тепер між СУПРУГ-ом і „Самопомічю" найважнішу ролю грає **такт та особисте взаємне довіря провідників.** Тої найважнішої умови по обох сторонах нема. Недобре діється, коли на чолі професійного життя службовиків тієї найстаршої української національної економічної ісгитуції стоїть людина відома з своїх радянофільських поглядів. Таксамо недобре теж діється, коли на чолі великої професійної організації стоять одиниці, які теж мобілізують проти себе цілі поважні гурти членів.

Єдиною радою як вийти з цього блудного кола є те, щоби до проводу в обох організаціях прийшли люди, яких скристалізоване національне обличя та особисті прикмети вдачі витворилиб атмосферу взаємного довір'я і пошани та які змоглиб оздоровити нинішні нездорові відносини в українськім професійнім русі.

Підсумки шкільного плебісциту в 1932 р.

ПОВІТ ТЕРНОПІЛЬ.

1. Байківці	внесено	16	декларацій за	23	дітей
2. Баворів	„	41	„	61	„
3. Березовиця Вел.	„	141	„	193	„
4. Біла	„	29	„	49	„
5. Бірки Вел.	„	64	„	92	„
6. Буцнів	„	44	„	56	„
7. Воробіївка	„	43	„	56	„
8. Городище	„	39	„	59	„
9. Грабовець	„	45	„	66	„
10. Глубічок Вел.	„	147	„	190	„
11. Денисів	„	158	„	224	„
12. Драгоман.-Купчинці	„	37	„	56	„
13. Довжанка	„	65	„	83	„
14. Домаморич	„	110	„	141	„
15. Дітківці	„	73	„	104	„
16. Дичків	„	54	„	78	„
17. Дубівці	„	137	„	243	„
18. Забойки	„	31	„	42	„
19. Заруддя	„	35	„	58	„
20. Заставе	„	34	„	42	„
21. Ігровиця Гор.	„	106	„	167	„
22. Ігровиця Дол.					
23. Івачів Гор.	„	62	„	82	„
24. Івачів Дол.	„	81	„	117	„
25. Козівка	„	106	„	143	„
26. Константинівка	„	48	„	98	„
27. Конопківка	„	8	„	9	„
28. Кипячка	„	55	„	74	„
29. Купчинці		164	„	242	„
30. Курники Шлях.	„	47	„	70	„
31. Курівці	„	94	„	109	„
32. Кутківці	„	45	„	64	„
33. Красівка	„	38	„	52	„
34. Ладичин	„	52	„	72	„
35. Лука Вел.	„	100	„	132	„
36. Людвиківка	„	53	„	76	„
37. Малашівці	„	69	„	4	„
38. Мишковичі	„	89	„	134	„
39. Мшанець	внесено	104	декларацій за	157	дітей
40. Настасів	„	213	„	299	„
41. Носівці	„	49	„	60	„
42. Острів	„	70	„	101	„
43. Покропивна	„	66	„	102	„
44. Пронятин	„	96	„	146	„
45. Прошова	„	62	„	117	„
46. Романівка	„	51	„	70	„
47. Русинівка	„	25	„	32	„
48. Смолянка	„	32	„	47	„
49. Скоморохи	„	42	„	62	„
50. Смиківці	„	76	„	104	„
51. Ступки	„	31	„	46	„
52. Стегниківці	„	134	„	193	„
53. Товстолуг	„	71	„	102	„
54. Хатки (гр. Лука В.)	„	22	„	33	„
55. Ходачків Малий	„	141	„	215	„
56. Хоми (гр. Янківці)	„	17	„	32	„
57. Цебрів	„	72	„	93	„
58. Чортория	„	29	„	42	„
59. Черщелів Р.	„	47	„	70	„
60. Черняхів	„	125	„	169	„
61. Чистилів	„	42	„	55	„
62. Шляхтинці	„	70	„	103	„
63. Янківці	„	56	„	77	„
64. Гладки	„	60	„	77	„

Разом 4.383 декларацій за 6.130 дітей.

Не внесли декларацій громади: Висипівці та Обарівці через перепони війта, дальше громади у великій більшости польські: Драганівка, Кокутківці, Ходачків Великий, Почапинці, Вовчанщина, Середниці, Яструбово (польська громада), місточко Кізлів та з невідомих причин Білоскірка, Застінка і Петриків.

Назагал плебісцит у тернопільському повіті випав зовсім вдоволяючо, про що свідчить поважне число внесених декларацій (4.383 за 6.130 дітей). В кожному разі останній плебісцит випав далеко краще, як плебісцит зперед сімох літ.

За привернення монархії.

БЕРЛІН, 23. III. ПАТ. Німецькі монархістичні організації уладили вчора в Берліні маніфестаційний похід, в якому взяв участь теж кн. Фридрих Айтель, один із синів б. цісаря Вільгельма. Маніфестація відбулася під гаслом реституції монархії під скиптром Гогенцолернів.

—o—

Гітлерівські демонстрації у Відні.

ВІДЕНЬ, 23. III. ПАТ. Вчора попол. повторилися гітлерівські демонстрації з приводу присуду, що звільнив членів Шуцбунду. На університеті й фармацевтичнім інституті прийшло до бійок, при чому побито двох студентів соціялістів і пятьох студентів жидів. Націонал-соціялістичні студенти збиралися перед судовим будинком і на площі св. Стефана з окликами „пімста за Семерінг“. Розігнані на одному місці, збиралися деінде. Багато купців зі страху перед заворушеннями позамикало свої склепи. Всі вищі школи замкнено. Віденська преса домагається знесення судів присяглих і введення шляхом наглого розпорядку кари смерти.

—o—

Італійку взяли за жидівку.

ЛЬОНДОН, 23. III. ПАТ. „Дейлі Геральд“ повідомляє про напад гітлерівців на жінку італійського амбасадора в Льондоні Черутті. Вона вела самохід, а що була на лиці смаглява, гітлерівці взяли її за жидівку. Отже стягнули її силоміць зі самоходу та обсипали лайкою. Не зважаючи на прислугуючу їй особисту незайманість, гітлерівці завели її на поліцію, де списано з неї протокол за нарушення спокою. Аж пізніше вдалось пані Черутті переконати комісаря поліції, що вона жінка італійського посла в Льондоні.

Застереження Франції супроти нових пактів.

ПАРИЖ, 23. III. ПАТ. На вчорашньому засіданні комісії закордонних справ премієр Даладіє виголосив експозе, подібно як міністр закордонних справ Бонкур, в справі співпраці чотирьох великодержав і становища французької делегації на розброєнній конференції. Оба міністри зясували теж теперішній стан взаємин з Німеччиною і Радянщиною. Промовці зазначили, що відносяться з довірям до розмов, які мають на меті відпружити европейську ситуацію, протиділаючи повстанню ривалізуючих зі собою бльоків. Оба промовці підкреслили охоту до дальших розмов у рамах льокарненського пакту і Союзу Народів. В дискусії деп. Фрібур висловив занепокоєння з приводу арт. 96 британського пакту, що мав би заступити деякі приписи трактатів версайського, Ст. Жермен, Тріянон і Нейлі, які обмежують зброєння Німеччини, Австрії, Мадярщини та Болгарії. Пропонуючи цей артикул, Англія бажає проводити ревізіоністичним державам. Опісля промовляв Еріо, що сформулював застереження не тільки супроти проєкту Мекдональда, але теж проєкту пакту чотирьох держав у Римі.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 25. БЕРЕЗНЯ 1933.

ПЕТРО МЕГИК. 2)

МАШИНІЗАЦІЯ МИСТЕЦТВА.

Мистецька вистава СРСР. у Варшаві.

(Докінчення.)

У передмові до катальоґу багато написано про фрески, які виконані або виконуються. Чи не краще показати би картони з тих фресків, або бодай фотографії? Чейже завсіди так поквапно у СРСР все фотографують й реклямують. На іншому місці передмови читаємо, „взагалі артистів не звязується вибором тем“. Чи не зачасто повторяють нам про свободу артистів, щоби відвернути увагу від дійсного стану?!

Послухаймо, як виглядає свобода мистця: „Після ухвали принятої Центральним Комітетом комуністичної партії 24. квітня 1932, всі мистці зорґанізувалися (!) у великий союз радянських малярів і різьбарів“, отже зорґанізувалися аж після ухвали Ц. К., бо перед тим самовільно не хотіли й не потребували. А далі знов запевнення: „Очевидно, *що в границях цього союзу* мистці мають запевнену свободу“. Ту свободу бачимо на цій виставці. Трохи далі знов запевнення: „Було би помилкою припускати, що теми праць малярських обмежені тільки до вказаних (отже вказується ім, хоча мають запевнену свободу!) тем“, (себто: портрети штурмовців, піонірів, машинізація сільського господарства, ліквідація застою і т. д.). „Ні, мистці малюють багацько мертвих натур, пейсажів, актів“. Знов запевнення словами, бо виставка говорить щось іншого: на 130 картин є 6 мертвих натур, а мистці добре знають, яку велику ролю грає у них мертва натура і як залюбки вони виставляли би її.

Далі передмова говорить: „Ріжноманітна праця мистецька є однаково активна в усіх радянських республиках, бо аж після жовтневої революції всі народи, що входять у склад союзу одержали можність розвитку своєї національної культури“, і т. д. Стара і знана до болю пісня. Я тільки, до бісової мами, хотів би знати чому український мистець (проф. Бойчук) „покидає“ свою величезну працю в рідній Київській Академії Мистецтв, де він створив цілу мистецьку школу й мав цілий ряд учнів та іде до Ленінграду — хіба не для свобідного розвитку національної культури українського народу, бо там його нема. Отже це ще один труп до безлічі українських трупів, що від часів Полуботка складають свої кости над Невою? А друге: чому то російське малярство й різьбу репрезентує 35 мистців, а українське *ані один* і тільки серед ґрафіків знаходимо прізвища 3-ох українських мистців: Касіян, Падалка і Седляр. Про вірменського артиста говорять у передмові, а при його прізвищу не зазначено ані буквою, що це не Росія? Чи хтось буде такий наївний і повірить, що на Україні є тільки трьох мистців? Щось тут трошки занадто по давному: „не било, нет і бить не может“. Якось не дуже згоджується це з передмовою перед хвилиною зацитованою, а знаємо дуже добре, що українські мистці заснували кілька ріжних організацій і що недавно ухвалили створити (після розвязання попередніх) одну центральну мистецьку організацію в Харкові, яка проводила би означену „згори“ клясову лінію. Тепер слід додати ще одно запевнення про те, що мистцям вільно малювати мертві натури — і картина розвитку національних культур повнісенька, бракує на ній тільки червоного нагробника.

Серед старших малярів найбільше мистецької культури й темпераменту видно у працях Рождественського і Кончаловського. Різьба багато краща від картин.

Перейдемо до ґрафіки. Так як у малярстві теми переважно „казьонні“, але тому, що нема такого непорозуміння, як в олійних працях, ґрафіка досить цікава. Тут плякатове призначення праці йде в парі з технікою. Дереворити добрі технічно, цікаві, ріжноманітні темою, бо це переважно ілюстрації до книжок, а тут не заткаєш діри „шефом колхозу“ (є така назва картини). З українців бачимо праці Касіяна, Падалки і Седляра — найбільше вони конструкційні, здорові (особливо праці Седляра), є тут і темпери і ґваш, властиво кольорові рисунки — нема в них хоробливої деструкції. Всі дереворити Касіяна в катальозі зазначені як „акварелі“! Добра пошанівка національних культур! Делеґати сиділи довго у Варшаві й був, здається, час на уважне надрукування катальоґу. Касіян показав одну працю, виконану ще в Празі, а решта пізніші. Наскільки в давних працях було багато відчуття теми і настроїв, то тепер хоча теми ті самі, але з почуття ані сліду. Видно, що жовтнева революція не сприяє натхненню. А вже щодо напису під дереворитом Штурмова бриґада: „Прорив зліквідуємо, плян перевиконаємо“, — який теж вирізаний у дереві, то такого некультурного напису у ґрафіці трудно собі уявити. Даремне покійний Нарбут вложив стільки праці в українські букви, коли такий здібний мистець, як Касіян, робить такі некультурні букви?! Бо це саме бачимо і в буквах „Кленові листки“, В. Стефаника в проспекті видавництва. Але тут ще гірше. Видно, що над цим цілком ніхто на Україні не думає. Маєте рацію, пане Касіян „прорив зліквідуємо, плян перевиконаємо“, бо хочемо жити. Це ясне.

Накінець треба сказати, що настане час, коли більшовики будуть робити виставки кращі від цієї — виставки відродженого російського мистецтва. Це відчуваємо, хоча тяжко доказати чому. Над цим слід добре всім українським мистцям задуматись: чи нам аби по дорозі?

ві морози, що доходять до кільканацять ступнів нижче зера.

— **Хто виграв на льотерії?** 13-го дня тягнення Клясової Льотерії впали виграні на такі числа: 15.000 зол. на ч. 64600. 5.000 зол. на ч. 69144 79415, 121983. 2.000 зол. на ч. 4251, 12131, 16213, 18831 54641 60675 63874 66383 72680 76508 100126 104993 120752 121830 124944 127077 122221 135235 137599. 1.000 зол. на ч.: 5045 13643 15421 15404 18389 22191 23369 24184 27913 37857 43916 44510 45983 47227 50047 54910 60069 60279 61959 63913 64920 65920 72545 94086 96517 100973 101909 102759 104450 107661 109921 111010 111025 119943 127177 127204 131419 138899 140516 140383 144586 147301.

— **Нічна облава у Львові.** Львівська поліція перевела минулої ночі у всіх дільницях міста облаву на підозрілих людців і привезла автами 176 осіб до слідчого арешту. Після списання протоколу задержано 89 осіб, між ними 18 в вичниць.

— **Самовбивство злодія.** У львівській вязниці були два злодії з Левандівки, Мечислав Шимків і Влад. Марковський, що перебравшися за студентів ветеринарії, доконали багато крадіжей у Львові та Ряшеві. Коли з процедуральних оглядів мали їх передати ряшівському судові, Марковський ножем, зробленим з вязничної ложки, перерізав собі горло і розпоров собі живіт. Відставили його в тяжкому стані до вязничного шпиталю.

— **Грабунковий напад.** До мешкання Михайла Маслянки, економа фільварку в Рожнітові пов. Ярослав добулися в ночі на 15. ц. м. Михайло Зентек і Мих. Страх задля грабунку. Вони застрілили Маслянку, побили тяжко його жінку й заграбили зі шуфляди коло 100 зол. Участь у нападі брали теж Яків Русінек і Влад. Диркач. Арештовані призналися до вини.

— **Повісили трьох душогубів.** В Лунинці виконали смертний присуд на трьох бандитах, що в грудні м. р. убили задля грабунку Миколу Селянковича. Повісили їх публично на майдані, на очах кількатисячної юрби.

— **Майор застрілив інжиніра.** В нічнім льокалі у Варшаві при вул. Ясній забавлялися м. і. дипльомований майор Ставінський та інжинір Янковський Адельс. Майор казав кельнерові викинути інжиніра за це, що він хотів танцювати з панею, яка сиділа при його столі. Інж. Янковський вдарив майора Ставінського в лице. Майор застрілив інж. Янковського.

— **Стратили шпигуна.** У військовому наглому суді в Лодзі відбулася розправа проти Яна Цервеля за шпигунство. Засудили його на смерть, а що президент республики не помилував, присуд виконали.

— **„Кде домов муй“.** Під таким заголовком приготовляє чеське фільмове підприємство „Слявіяфільм“ чеську звукову фільму. Буде в тій фільмі схоплена вся природна краса чехословацької республики. Музика взята буде із славних чеських композиторів.

— **Привернення зору сліпцям.** Професор Філатов з Одеси привернув зір 24 сліпцям шляхом операції та вставленням білківок (рогівок). На зборах лікарів окулістів у Москві проф. Філатов заденонстрував вислід своїх дослідів і вияснив техніку самої операції. В очному більмі вирізується „віконце“, в яке вставляється відповідної величини білківку (рогівку) від іншої особи, якій усунено око наслідком якоїсь тяжкої недуги або в деяких випадках з ока мерця. Операція треває всього 5—7 мінут. З пацієнтів, яким Філатов привернув тією дорогою зір, один тільки мусить носити скла, всі інші бачать дуже добре без скла.

— **Мистецька вистава.** В салях польського Т-ва прихильників мистецтва у Львові (будинок промислового музею, вул. Дідушицьких) викликує загальне заінтересування вистава двох варшавських мистецьких угруповань „Варшавська школа“ і „Рит“, що гуртуються біля професора Прушковського. Звертають увагу праці Арцта, Бартошевича, Коха, Палеси та інших. В групі ґрафіків „Рит“ визначаються Хростовський, Бартломейчик, Ґоринська і ін.

— **З Українського Лікарського Т-ва.** В суботу, 25. ц. м. в год. 19. відбудуться в домівці товариства сходини членів з рефератом д-ра І. Довбуша „Про психотехніку“.

— **Українські хори в радіо.** В неділю 26. ц. м. будуть надані на хвилі Кошиці ЧСР українські хори з Мукачева (Підкарпаття). Висилання почнеться в год. 17. (найпізніше 17.30). Перша точка: виступ хору сліпих дітей із заведення т-ва опіки над сліпими: 1. Боже великий, єдиний, 2. Ой там за Дунаєм. Коломийка власної композиції, грає на клавірі сліпа М. Малеш. 3. Журавлі. 4. Бо війна війною. 5. Заквітчали козаченька. 6. Розвивайся ой ти старий дубе. Хор вивчив фах. учитель В. Свереняк. Друга точка: дует і тріо дітей калік: 1. Масарикові, тріо. 2. Рідна хата, дует. 3. Гей там дітвора, дует. Третя точка: хор т-ва „Просвіта“, диригент В. Свереняк: 1. Живе о братя, муз. Стеценка. 2. Шум, веснянка, муз. Кошиця. 3. Ішов козак, муз. Леонтовича. Буде ще виступ доморослих „русских“, які заграють на балалайці кілька великоруських частушок і українських пісень.

— **Українське Т-во прихильників мистецтва** повідомляє нас, що виставка образів українських малярів, яка мала бути відкрита в Тернополі дня 19. березня ц. р., на запрошення громадян міста Підгаєць відбудеться покищо у Підгайцях і тому її відкриття в Тернополі відбудеться точно з початком квітня ц. р.

— **Як весна наближується...** „Всього доброго“ і „На здоровля“ — такі слова часто чуємо в часі між зимою і весною. Всі кашляють і нарікають на ріжні недомагання. Нестерпний катар, засльозені очі, дошкульний кашель, получений з нежитом — це найчастіші і найвчасніші дари весни. Одначе ті на вигляд не дуже грізні простуди можуть бути причиною поважніших недуг, якщо не поможемо устроєві в його оборонній боротьбі проти заразнів, які підчас зменшеної відпорности скоро розвиваються. Крім горячого чаю знаменито ділає Аспірина. Людина випотиться і по кількох днях почувається здоровою, при чому одночасно переходить очищуючу курацію, яка по зимових місяцях є для організму тим, чим для природи весняний вітер, який змітає рештки зими і промощує дорогу весні.

— **Гірка вода „FRANCISZKA JÓZEFA“** надзвичайно добрий прочищуючий засіб.

—o—

Українсько-мадярська противоєнна повість.

Степан Васько: „ЧОМУ?“ (Stěpán Vaskó: „Proč?“ Z maďarštiny přeložil J. Dušanek a V. Rybarik. Užhorod. Ціна 28 ч. к.).

Низка воєнних повістей побільшилася книжкою, ужгородського шевця, родом українця, освітою мадяра, Степана Васька: „Чому?“ Автор у формі записника оповідає свої переживання на фронті, бачені очима дрібного чоловіка. Книжка не має повістевої фабули — не ідеалізує осіб, не вкладає їм до уст фільософічних уваг, питається просто: Чому? Чому потрібна війна, чому потрібне схудобіння міліонів, в імені якої ідеї мусів заміняти мужик плуг за кріс? Короткий повістевий кінець книжки про невідомого вояка-інваліда, його жінку та дитину — це закінчення для зовнішнього ефекту, одначе й без нього книжка має свою вартість.

Нема тут головного героя. Ним є сам автор, його товариші з мужви та старшини, симпатичний батько Шош і його син, десятник Ґайдош, що тужить за домом, людяний підполковник Блесе, добрий товариш-поручник Гайду. Є ними всі, що з ними стрічаєтеся в книжці. Всі вони терплять по свому фізично та душевно, а думають по людському.

У книжці є сцени зі запілля, із фронту, шпиталю. Присвячена книжка „матерям, щоби не забували...“

Відозви й комунікати.

ПОКЛИК ДО УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО СТУДЕНТСТВА ВСІХ ВИСОКИХ ШКІЛ У ЛЬВОВІ.

На поклик Високопреосвященних Владик Галицької Церковної Провінції приступає Академічне Душпастирство до організації окремої Студентської Групи учасників і учасниць у святі: „Українська молодь Христові“, яке відбудеться у Львові в днях 6. і 7. травня ц. р.

Це свято має започаткувати ювилей 1900-ліття установлення Пресвятої Евхаристії і животворної Христової Смерти на Голгофті.

Це свято має бути величавою публичною національно-релігійною маніфестацією молоді, яка хоче віддати якнайбільшу пошану і славу Господеві нашому Ісусові Христові і виєднати в Бога багато благодатей для самих учасників і для цілого українського народу.

Це свято чисто церковне, без політичного й партійного характеру, з національною закраскою.

Це свято має бути прилюдним протестом проти підривання релігійних основ національного життя у нас і проти руйнування віри в Бога на Великій Україні.

Це свято має бути доказом, що наш націоналізм не має нічого спільного з більшовицьким безбожництвом комсомолу, який висунув протирелігійну боротьбу на перше місце у пропаганді комуністичного інтернаціоналу.

Це свято має бути доказом наших католицьких переконань.

Геть з безхарактерністю і релігійним фарисейством!

Геть з безбожництвом у наших національних змаганнях!

Хто не з Христом, той проти Христа!

Дорога Молоде! Твоя висока ідейність, благородна енергія і горяча, жертвенна любов для нації нехай буде освячена Христовим Духом!

Серед темних мряк, що нависли над нашою Батьківщиною, серед тих нездорових протирелігійних і протинаціональних випарів, у які вороги хочуть втягнути українську молодь і затруїти її душу — хай високо лопотить Христове знамя.

Нехай жовто-блакитні прапори з Христовими знаками, розвинені на вулицях старого нашого городу князя Льва, ведуть нас до здобуття нашої кращої Майбутности та хай віщують за Христовим Благословенням нашу перемогу над усякими супостатами.

Свято „Українська Молодь Христові“ мусить випасти якнайвеличавіше, бо цього вимагає наша національна честь перед цілим католицьким світом.

Це буде в цьому „Святому Році“ перше католицьке Свято Весни Української Нації і перша китиця для Христа від Української Молоді, цвіту й надії України.

Академічне Душпастирство організує П. Т. Українське Студентство до участи в Святі і просе як поодиноко, так корпораційно зголошуватися в душпастирській канцелярії при вул. Сикстуській 39 а (в льокалі Марійського Товариства Молоді).

У Львові, 11. березня 1933.

о. д-р **Микола Конрад**, академ. душпастир.

Підписані українські промислові підприємства складають найщирішу подяку Світлій Дирекції Народної Торговлі у Львові і всім її Співробітникам за улаштування в її бюрах в днях від 19—23 ц. м. включно показу виробів взірців рідного промислу.

Львів, 24. березня 1933.

Фабрика пасти „ЕЛЄҐАНТ“, Львів, Кордецького ч. 51.

Фабрика муштарди МІКА Львів, Городецька 121.

Фабрика цукорків ФОРТУНА НОВА, Львів, Кордецького 23.

ПАСІЧНИЧА СПІЛКА, Львів, Підвале ч. 9.

БІБЛЬОС, Фабрика паперових виробів, Львів, Японська 7.

Фабрика свічок К. Котецький і С-ка, Львів, Окружна.

Перша Укр. фабрика КАДИЛА, Бонковський і Курилко, Львів, На Блоне 36.

—o—

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ.

З діяльности т-ва „Зоря“. Істнуюче від пяти літ товариство українських ремісників, промисловців і торговців „Зоря“ (воно є самостійним товариством, а не філією львівської „Зорі“) проявляє в останніх часах живішу діяльність. Згуртувало воно тепер понад сотню ремісників і купців та їх помічників і дає почин до основування кількох торговельно-промислових спілок та до організації ремісництва взагалі. В неділю 19. ц. м. відбулися сходини при участи стокількадесяти членів під проводом голови т-ва „Зоря“ п. Павла Качмарчука. На цих сходинах посол д-р Баран виголосив реферат про організацію міщанства, а зокрема про потребу основання Українського Цеху (українських ремісників, що мають промислові карти, є в Тернополі стокількадесять) та про конечність опіки над ремісничою молоддю і підтримки місцевої доповнюючої промислової школи „Рідної Школи“. Другий реферат про практичні завдання т-ва „Зоря“ на найближчу мету виголосив професор згаданої школи інж. Бедрій. В дискусії забирали голос: п. Іван Онуферко син Івана, п. Макогін, проф. Іван Боднар та д-р Степан Чумак. Рішено оживити ще більше діяльність „Зорі“ через притягнення до товариства решти ремісників і створення секції опіки над ремісничою молоддю та батьківського комітету, а що найголовніше приступити негайно до отворення Українського Цеху в Тернополі.

ЯВОРІВ.

Свята в честь м. Лисенка. Яворів відсвяткував 20-ліття смерти М. Лисенка двома святами-концертами. Перше свято відбулося дня 3. грудня 1932 р. під проводом яворівської Філії Музичного Інституту ім. М. Лисенка. Це свято уладжено силами шкільної молоді. Відзначалося багатством програми і щирим зусиллям виконавців — передовсім тих наймолодших — якнайкраще вивязатися зі своїх завдань. Друге свято, повітового характеру, відбулося дня 19. лютого ц. р., уладжене старанням яворівських повітових товариств. У програму ввійшли отсі точки: змістовний реферат про М. Лисенка (виголосила мец. Я. Фільцова), Лисенка-Нижанківського „Ля трістессе“ і „Вітрогони“ (скрипкове сольо відіграла прегарно проф. О. Іванчуківна), Лисенка „Серенада“ і „Баркаролля“ (фортепянове сольо, відіграла з питомою собі вправою проф. Е. Утрисківна), Лисенка-Шевченка „Туман, туман, долиною“ і „Якби мені, мамо, намисто“ (сопранове сольо мец. Д. Неділкової). Лисенка-Шевченка „Гетьмани“ (барітонове сольо проф. Орленка-Прокоповича зі Львова), Лисенка-Шевченка „На прю“ — муж. хор, Лисенка „Веснянки“ І-ий вінок —

Новий процес ОУН в Тернополі.

Прокуратура в Тернополі виготовила акт обвинувачення проти девятьох українців з Тернопільщини і Теребовельщини, обвинувачених у приналежности до ОУН (ст. 97 § 1 кодексу карного) і розповсюднювання листопадових летючок ОУН в осені 1932 р. (ст. 154 § 2. к. к.).

Обвинувачені такі: 1) Осип Іванюта, літ 26, рільник у Мишковичах, 2) Евген Круговий, літ 20, рільник в Березовиці Великій, 3) Степан Кривківський, літ 19, студент І. року прав львівського університету, в Теребовлі, 4) Роман Порубанюк, літ 21, родом з Окопів пов. Борщів, торговельний помічник у Ладичині, 5) Володимир Дудар, літ 24, зарібник у Мишковичах (всі у слідчій вязниці в Тернополі від половини листопада 1932) і остаючі на свободі: 6) Володимир Куцан, літ 27, жонатий, швець в Микулинцях, 7) Володимир Коблянський, літ 32, жонатий, родом з Ладичина, швець в Микулинцях, 8) Михайло Коблянський, літ 35, жонатий, родом з Тютькова пов. Теребовля, рільник в Ладичині і 9) Іван Петро Лупків, літ 20, студент II. року прав львівського університету, в Теребовлі.

Акт обвинувачення вже правосильний. Розправа відбудеться перед трибуналом суду присяглих в Тернополі в червні 1933 р.

Великі зловживання у спіртному монополі в Тернополі.

Арештування начальника скарбового уряду Матвіяса.

На днях арештовано в Тернополі начальника скарбового уряду акциз і монополів (давніше окружної дирекції скарбу) в Тернополі — Матвіяса, сина пок. директора державної учительської дівочої семинарії в Перемишлі, під замітом співучасти у великих зловживаннях у спіртному монополі. Арештовано також власника фабрики оцту в Тернополі Ротмана, і деяких жидівських купців, що безпосередньо чи посередньо брали участь у згаданій афері. У справу є вмішаний також один з високих урядовців міністерства скарбу, пізніше начальник виділу одної зі скарбових палат, який тепер пропав без вісти. Зловживання полягали на тім, що скарбовий уряд акциз і монополів у Тернополі, а зокрема його начальник Матвіяс (він змінив обряд і став поляком та в 30 році життя начальником великого уряду, що обіймає шість повітів), — видавав згаданому Ротманові асиґнати на побір зі спіртного монополю бон-ґу по 80 сот. за літру (замісто 10.80 зол.) для його фабрики оцту, а Ротман тільки незначну частину спірту зуживав на фабрикацію оцту, продаючи решту як бон-ґу з етикетами монополю по 10.80 зол. Таким чином чистий „заробіток" виносив 1.000 зол. на одному гектолітрі і внаслідок згаданої маніпуляції державний скарб поніс шкоду, що йде у сотки тисяч золотих, бо зловживання тревали вже довший час. Всі арештовані вже у слідчій вязниці тернопільського окружного суду.

НАЦ. ЗІБРАННЯ НА ВАВЕЛІ.

Варшавський „АБЦ" повідомляє, що Національне Зібрання, яке має зібратися в травні задля вибору президента Польщі, відбудеться у Вавельському замку в Кракові.

—o—

ЗАЧИНИЛИ ВСІ ШКОЛИ.

У звязку з протижидівськими демонстраціями зачинили у Відні всі вищі школи.

Засідання розбройної конференції.

ЖЕНЕВА, 23. III. ПАТ. У вівторок відбулося засідання головної комісії розбройної конференції, скликане головою конференції Гендерсоном. На цьому засіданні мали порішити справу евентуального відложення комісії після Великодня. Урядовий комунікат мотивує евентуальність відложення передовсім переговорами, що почалися між деякими великими державами, наслідком гостини Мекдональда в Римі.

На нинішньому засіданні предсідник конференції мав поставити відповідні внесення. Сротивилися цьому представники Польщі, СРСР і держави, що належать до Малої Антанти.

Отвираючи засідання предс. Гендерсон спитав комісію, чи бажає відложення нарад з уваги на те, що треба точніше розглянути британський плян, чи може хоче далі працювати та зараз почати дискусію над британським пляном.

Тому, що ніхто не записався до голосу в справі відложення нарад, Гендерсон зрозумів, що комісія хоче далі працювати та предложив, щоби гол. комісія відбула засідання завтра пополудні. Предложення це приняли в голосуванні без дискусії.

Замітне, що коли британський делегат голосував відразу за предложенням, то італійський делегат віддав голос щойно тоді, як побачив, що внесення приймуть більшістю голосів, а становище Італії було відокремлене. Голосування відбувалося з піднесенням рук.

Нинішнє засідання мало характер дуже політичний та виявило, що навіть вел. держави, які є зі собою в порозумінні, не зможуть накинути своєї волі більшости европейських держав.

З того як справа тепер представляється, можна передбачати, що над Мекдональдовим пляном піде палка дискусія в цьому й найближчому тижні. Невиключене, що знову поставлять внесення на відложення нарад, цим разом із мериторично-технічних оглядів. Завтра приїде Мабуть на конференцію Поль Бонкур.

ЗАПОВІВ АТЕНТАТ НА ГІТЛЕРА.

Гандіїв приятель Саід Бен Ефенді сказав, що ще в березні буде атентат на Гітлера. Виконає його чоловік із довгою бородою, одначе Гітлер буде лише ранений. Той індієць пророкує, що цього року помре Вільгельм II., а Отто Габсбурський засяде на [illegible] престолі.

—o—

Демонстраційний страйк у Лодзі.

Для заманіфестування солідарности із страйком текстильників розпочався в Лодзі страйк службовців міських трамваїв, ґазівні, більшости магістратських функціонарів і почасти друкарів.

На місто не виїхав ніодин трамваевий віз. Трамваярі хотіли, щоби частина трамваїв курсувала, а зарібок призначити для страйкуючих текстильників. Проект цей упав. Завмерла теж підміська комунікація. Авта виїхали в обмеженій скількости, а вечором мають зїхати до гаражів, так що Лодзь не матиме зовсім комунікації. Не приїхали теж до Лодзі автобуси з провінції.

Часописи вийшли в зменшеному обемі. Нормально вийшов лише „Курер Лудзкі", в якім працюють нецінникові складачі.

На провінції в Здунській Волі застрайкували ткачі-комірники. В Ченстохові для маніфестації не працювали пів години всі фабрики. Загальний страйк охопив і Пабяниці.

СМЕРТЬ ЗА ШПІОНАЖУ.

Військовий наглий суд у Лодзі засудив сержанта Яна Церпялу на кару смерти за шпіонажу в хосен чужої держави. Президент не помилував Церпяли, тому смертний присуд виконали.

—o—

Японський танок.

У львівськім великім міськім театрі виступила пара японських танцюристів. Афіші називали Еші Німуру князем; його партнерка Лісан Кай, як повідомляли пресові комунікати, є арійського походження. Глядач і без цього застереження підозріває, чи танцюристка не росіянка із Далекого Сходу. Мистці першорядні; самі виповнюють увесь вечір і публика не втомлена.

Дають цілу низку пантомічних креацій у костюмах, якби з 1001-ої ночі. Поодинокі сценки досконалі самі в собі, черґуються так, що роблять враження кінової техніки: кожний новий рух танку викликаний блискавковою зміною темпа, складається у цілості на прегарно викінчену сценку-картину. Японка з парасолею, своєрідний вальс захоплюють уже грою костюму. Хвилювання зморшок костюму, геометричні лінії в ньому виступають, якби оживлені істоти. Князь Німура, з будовою тіла Нарциза, працює кожним мязом зокрема, дає картини повні динамічної сили у воєнних змаганнях і незвичайної зручности у сценках як „Святий коцур", „Прелюдія", „Гавайський танок".

На жаль, неодин із тих танків незрозумілий для нас своєю символікою. Японці мають на загальне означення танку аж три ріжні терміни. Танки ріжні технічно мають ріжне походження і призначені для інших цілей та іншої авдиторії. Від 1406 р. з менту створення своєрідного театру Но, танок у Японії найтісніше звязаний із національним театром. Сильно поширені професійні танки доміщаються від тих, що підготовляються до них майже акробатичної вправи і довголітньої праці.

Японські танцюристи висловлюють поодинокими порухами, частинами тіла та такими предметами як парасоля, віяльце, або серпанок, ріжні думки менш-більш зрозумілі для японської авдиторії. Коли танцюрист стоїть у позі його обличчя або голова означають небо, плечі — землю, постава — людину і між цими трьома основними моментами світа відбувається дія. Відчинене віяльце означає схід сонця, нахилене відповідно уст — чашу з вином, зачинене означає палицю, дугу, стрілу або рушницю, серпанок наперемінну може бути мечем, люлькою або водопадом.

—o—

НОВИНКИ

— **Вийшли на волю.** Державна поліція арештувала дня 14. січня ц. р. в Токах пов. Збараж студента прав Ярослава Флінту за промову в читальні, а дня 28. січня ц. р. о. Онуфрія Захаркова, пароха в Медині пов. Збараж, за проповідь в церкві, доглянувши в їх словах злочину зі статті 154 § 2 к. к. Арештованих спроваджено до вязниці при окружнім суді в Тернополі. Карно-судове слідство, переведене слідчим суддею в Тернополі і городським судом у Новім Селі, виказало повну безпідставність поліційного доносу. На зарядження слідчого судді обох згаданих політичних арештантів випущено на волю і слідство проти них припинено. В обох справах інтервеніював кількакратно у компетентних чинників адвокат пос. д-р Степан Баран.

— **Вияснення у справі крадежі церковних корон у Самборі.** „Век Вечорни" з 22. III. ц. р., ч. 314, у статті „Однагезьоне корони церкевне" подав сензаційну вістку про „релігійний обман у церкві в Самборі", тому подаю фактичний стан річи. При кінці грудня мин. року вкрали злодії з місцевої церкви дві срібні — позолочувані корони, прикрашені дорогоцінними каменями, між котрими було 25 штук аметистів, 47 рубінів, 58 смараґдів, решта топази і білі та сині сафіри. Разом усіх штук 380. Корони були обезпечені в Т-ві „Дністер" на суму 1000 дол. По крадежі Т-во „Дністер", провіривши якість украдених корон та оцінивши на основі теперішнього курсу їх вартість, признало церкві зворот шкоди в сумі 515 дол., яку то суму церква вже підняла. В міжчасі підкинули злодії обі корони, але вже цілком знищені, поломані і перепалені. Дорогоцінні камені з них вибрали, а решту підкинули і залучили до них свисток паперу, на котрім написали: Zamiast złota mosiądz, zamiast brylantów szkło i t. d. I дописувач „Веку", не провіривши фактично ані якости ані ціни тих корон, із злобною тенденцією помістив допис на основі свистка паперу, написаного злодіями, про якесь велике релігійне обманство. Ось таких дописувачів має у нас польська преса. — **о. Ілія Федевич.**

— **Підвишка радіофонічних оплат.** Міністр почт і телеграфів оголосив зміну радіофонічних оплат у Польщі. Крім оплати, передбаченої в дотеперішній тарифі новий розпорядок уводить додаткову оплату 30 сот. місячно від кожного радіофонічного відбірника.

— **Бойкот львівського пива.** На зборах „Робітничої Громади" у Львові 19. ц. м. п. Буняк зясував цінникову акцію броварняних робітників, яких дирекція львівських броварів сильно визискує. Після дискусії зібрані рішили розпочати бойкот львівського пива, якого консументами є переважно робітники і селяни. Переведенням бойкоту мають занятися „Робітничі Громади" в Перемишлі, Дрогобичі, Бориславі Стрию, Станиславові, Тернополі, Коломиї та в інших місцевостях. Також жидівські робітничі організації рішили бойкотувати львівське пиво.

— **Цінники мяса та мясарських виробів.** У звязку зі знижкою цін мяса, товщів і мясарських виробів, які обовязують від 1. березня, магістрат м. Львова пригадує, що згідно з розпорядком м-ства внутр. справ власники крамниць вудженин і мяса обовязані вивісити в крамницях цінники. В цінниках крім поданих товарів і їх цін має бути теж назвище й імя уповажненого до ведення підприємства, його адреса та дата зладження цінника. Цінники мають бути поміщені на місці, видному для купуючого, один у крамниці, другий у виставовому вікні. Крім того товар на прилавку і на гаках має бути означений одиничними цінами за 1 кг. Хто не пристосовується до тих приписів, буде покараний карою 10.000 зол., арештом до 3-х місяців або обома карами.

— **Поворот зими.** Над цілою східною й середущою Европою панує від кількох днів снігова і температура обнизилася значно. Над Мадярщиною і Румунією лютилася сильна снігова буря, що поперевертала телеграфічні стовпи та позривала дахи. Снігові замети припинили залізничу комунікацію. В Німеччині настали знач-

зі морози, що доходять до кільканацять ступнів нижче зера.

— **Хто виграв на льотерії?** 13-го дня тягнення Клясової Льотерії впали виграні на такі числа: 15.000 зол. на ч. 64600. 5.000 зол. на ч. 69144 79415, 121983. 2.000 зол. на ч. 4251, 12131, 16213, 18831 54641 60675 63874 66383 72680 76508 100126 104993 120752 121830 124944 127077 122221 135235 137599. 1.000 зол. на ч.: 5045 13643 15421 15404 18389 22191 23369 24184 27913 37857 43916 44510 45983 47227 50047 54910 60069 60279 61959 53913 64920 65920 72545 94086 96517 100973 101909 102759 104450 107661 109921 111010 111025 119943 127177 127204 131419 138899 140516 140383 144586 147301.

— **Нічна облава у Львові.** Львівська поліція перевела минулої ночі у всіх дільницях міста облаву на підозрілих людців і привезла автами 176 осіб до слідчого арешту. Після списання протоколу задержано 89 осіб, між ними 18 в ячниць.

— **Самовбивство злодія.** У львівській вязниці були два злодії з Левандівки, Мечислав Шимків і Влад. Марковський, що перебравшися за студентів ветеринарії, доконали багато крадіжей у Львові та Ряшеві. Коли з процедуральних оглядів мали їх передати ряшівському судові, Марковський ножем, зробленим з вязничної ложки, перерізав собі горло і розпоров собі живіт. Відставили його в тяжкому стані до вязничного шпиталю.

— **Грабунковий напад.** До мешкання Михайла Масляники, економа фільварку в Рожнітові пов. Ярослав добулися в ночі на 15. ц. м. Михайло Зентек і Мих. Страх задля грабунку. Вони застріляли Масляника, побили тяжко його жінку й заграбили зі шуфляди коло 100 зол. Участь у нападі брали теж Яків Русінек і Влад. Диркач. Арештовані призналися до вини.

— **Повісили трьох душогубів.** В Луницці виконали смертний присуд на трьох бандитах, що в грудні м. р. убили задля грабунку Миколу Селянкевича. Повісили їх публично на майдані, на очах кількатисячної юрби.

— **Майор застрілив інжиніра.** В нічнім льокалі у Варшаві при вул. Ясній забавлялися м. і. дипльомований майор Ставінський та інжинір Янковський Адельс. Майор казав кельнерові викинути інжиніра за це, що він хотів танцювати з панею, яка сиділа при його столі. Інж. Янковський вдарив майора Ставінського в лице. Майор застрілив інж. Янковського.

— **Стратили шпигуна.** У військовому наглому суді в Лодзі відбулася розправа проти Яна Цербеля за шпигунство. Засудили його на смерть, а що президент республики не помилував, присуд виконали.

— **„Кде домов муй“.** Під таким заголовком приготовляє чеське фільмове підприємство „Слявіяфільм“ чеську звукову фільму. Буде в тій фільмі схоплена вся природна краса чехословацької республики. Музика взята буде із славних чеських композиторів.

— **Привернення зору сліпцям.** Професор Філатов з Одеси привернув зір 24 сліпцям шляхом операції та вставленням білківок (рогівок). На зборах лікарів окулістів у Москві проф. Філатов задемонстрував вислід своїх дослідів і вияснив техніку самої операції. В очному більмі вирізується „віконце“, в яке вставляється відповідної величини білківку (рогівку) від іншої особи, якій усунено око наслідком якоїсь тяжкої недуги або в деяких випадках з ока мерця. Операція тревае всього 5—7 мінут. З пацієнтів, яким Філатов привернув тією дорогою зір, один тільки мусить носити скла, всі інші бачать дуже добре без скла.

— **Мистецька вистава.** В салях польського Т-ва прихильників мистецтва у Львові (будинок промислового музею, вул. Дідушицьких) викликує загальне заінтересування вистава двох варшавських мистецьких угруповань „Варшавська школа“ і „Рит“, що гуртуються біля професора Прушковського. Звертають увагу праці Арцта, Бартошевича, Коха, Палеси та інших. В групі графіків „Рит“ визначаються Хростовський, Бартломейчик, Ґоринська і ін.

— **З Українського Лікарського Т-ва.** В суботу, 25. ц. м. в год. 19. відбудуться в домівці товариства сходини членів з рефератом д-ра І. Довбуша „Про психотехніку“.

— **Українські хори в радіо.** В неділю 26. ц. м. будуть надані на хвилі Кошиці ЧСР українські хори з Мукачева (Підкарпаття). Висилання почнеться в год. 17. (найпізніше 17.30). Перша точка: виступ хору сліпих дітей із заведення т-ва опіки над сліпими: 1. Боже великий, єдиний, 2. Ой там за Дунаєм. Коломийка власної композиції, грає на клявірі сліпа М. Малеш. 3. Журавлі. 4. Бо війна війною. 5. Заквітчали козаченька. 6. Розвивайся ой ти старий дубе. Хор вкучив фах. учитель В. Свереняк. Друга точка: дует і тріо дітей калік: 1. Масарикові, тріо. 2. Рідна хата, дует. 3. Гей там дітвора, дует. Третя точка: хор т-ва „Просвіта“, диригент В. Свереняк: 1. Живе о братя, муз. Стеценка. 2. Шум, веснянка, муз. Кошиця. 3. Ішов козак, муз. Леонтовича. Буде ще виступ доморослих „русских“, які загráють на балалайці кілька великоруських частушок і українських пісень.

— **Українське Т-во прихильників мистецтва** повідомляє нас, що виставка образів українських малярів, яка мала бути відкрита в Тернополі дня 19. березня ц. р., на запрошення громадян міста Підгаєць відбудеться покищо у Підгайцях і тому її відкриття в Тернополі відбудеться точно з початком квітня ц. р.

— **Як весна наближується...** „Всього доброго“ і „На здоровля“ — такі слова часто чуємо в часі між зимою і весною. Всі кашляють і нарікають на ріжні недомагання. Нестерпний катар, засльозені очі, дошкульний кашель, получений з нежитом — це найчастіші і найвчасніші дари весни. Одначе ті на вигляд не дуже грізні простуди можуть бути причиною поважніших недуг, якщо не поможемо устроєві в його оборонній боротьбі проти заразнів, які підчас зменшеної відпорности скоро розвиваються. Крім горячого чаю знаменито ділає Аспірина. Людина випотиться і по кількох днях почувається здоровою, при чому одночасно переходить очищуючу курацію, яка по зимових місяцях є для організму тим, чим для природи весняний вітер, який змітає рештки зими і промощує дорогу весні.

— Гірка вода **„FRANCISZKA JOZEFA“** надзвичайно добрий прочищуючий засіб.

—o—

Українсько-мадярська противоєнна повість.

Степан Васько: „ЧОМУ?“ (Stěpán Vaskó: „Proč?“ Z mad'arštiny přeložil J. Dušanek a V. Rybarik. Užhorod. Ціна 28 ч. к.).

Низка воєнних повістей побільшилася книжкою, ужгородського шевця, родом українця, освітою мадяра, Степана Васька: „Чому?“ Автор у формі записника оповідає свої переживання на фронті, бачені очима дрібного чоловіка. Книжка не має повістевої фабули — не ідеалізує осіб, не вкладає їм до уст фільософічних уваг, питається просто: Чому? Чому потрібна війна, чому потрібне схудоблення міліонів, в імені якої ідеї мусів заміняти мужик плуг за кріс? Короткий повістевий кінець книжки про невідомого вояка-інваліда, його жінку та дитину — це закінчення для зовнішнього ефекту, одначе й без нього книжка має свою вартість.

Нема тут головного героя. Ним є сам автор, його товариші з мужви та старшини, симпатичний батько Шош і його син, десятник Гайдош, що тужить за домом, людяний підполковник Блессе, добрий товариш-поручник Гайду. Є ними всі, що з ними стрічається в книжці. Всі вони терплять по свому фізично та душевно, а думають по людському.

У книжці є сцени зі запілля, із фронту, шпиталю. Присвячена книжка „матерям, щоби не забували...“

Відозви й комунікати.

ПОКЛИК ДО УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО СТУДЕНТСТВА ВСІХ ВИСОКИХ ШКІЛ У ЛЬВОВІ.

На поклик Високопреосвященних Владик Галицької Церковної Провінції приступає Академічне Душпастирство до організації окремої Студентської Групи учасників і учасниць у святі: „Українська молодь Христові“, яке відбудеться у Львові в днях 6. і 7. травня ц. р.

Це свято має започаткувати ювилей 1900-ліття установлення Пресвятої Евхаристії і животворної Христової Смерти на Голгофті.

Це свято має бути величавою публичною національно-релігійною маніфестацією молоді, яка хоче віддати якнайбільшу пошану і славу Господеві нашому Ісусові Христові і виєднати в Бога багато благодатей для самих учасників і для цілого українського народу.

Це свято чисто церковне, без політичного й партійного характеру, з національною закраскою.

Це свято має бути прилюдним протестом проти підривання релігійних основ національного життя у нас і проти руйнування віри в Бога на Великій Україні.

Це свято має бути доказом, що наш націоналізм не має нічого спільного з більшовицьким безбожницьким комсомолу, який висунув протирелігійну боротьбу на перше місце у пропаганді комуністичного інтернаціоналу.

Це свято має бути доказом наших католицьких переконань.

Геть з безхарактерністю і релігійним фарисейством!

Геть з безбожництвом у наших національних змаганнях!

Хто не з Христом, той проти Христа!

Дорога Молоде! Твоя висока ідейність, благородна енергія і горяча, жертвенна любов для нації нехай буде освячена Христовим Духом!

Серед темних мряк, що нависли над нашою Батьківщиною, серед тих нездорових протирелігійних і протинаціональних випарів, у які вороги хочуть втягнути українську молодь і затруїти її душу — хай високо лопотить Христове знамя.

Нехай жовто-блакитні прапори з Христовими знаками, розвинені на вулицях старого нашого городу князя Льва, ведуть нас до здобуття нашої кращої Майбутности та хай вішують за Христовим Благословенням нашу перемогу над усякими супостатами.

Свято „Українська Молодь Христові“ мусить випасти якнайвеличавіше, бо цього вимагає наша національна честь перед цілим католицьким світом.

Це буде в цьому „Святому Році“ перше католицьке Свято Весни Української Нації і перша китиця для Христа від Української Молоді, цвіту й надії України.

Академічне Душпастирство орґанізує П. Т. Українське Студентство до участи в Святі і прохає як поодиноко, так корпораційно зголошуватися в душпастирській канцелярії при вул. Сикстуській 39 а (в льокалі Марійського Товариства Молоді).

У Львові, 11. березня 1933.

о. д-р **Микола Конрад**, академ. душпастир.

Підписані українські промислові підприємства складають найщирішу подяку Світлій Дирекції Народної Торговлі у Львові і всім її Співробітникам за уладження в її бюрах в днях від 19—23 ц. м. включно показу виробів взірців рідного промислу.

Львів, 24. березня 1933.

Фабрика пасти „ЕЛЕҐАНТ“, Львів, Кордецького ч. 51.

Фабрика муштарди МІКА Львів, Городецька 121.

Фабрика цукорків ФОРТУНА НОВА, Львів, Кордецького 23.

ПАСІЧНИЧА СПІЛКА, Львів, Підвале ч. 9.

ВІБЛЬОС, Фабрика паперових виробів, Львів, Японська 7.

Фабрика свічок К. Котецький і С-ка, Львів, Окружна.

Перша Укр. фабрика КАДИЛА, Вонковський і Курилко, Львів, На Блоне 36.

—o—

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ.

З діяльности т-ва „Зоря“. Істнуюче від пяти літ товариство українських ремісників, промисловців і торговців „Зоря“ (воно є самостійним товариством, а не філією львівської „Зорі“) проявляє в останніх часах живішу діяльність. Згуртувало воно тепер понад сотню ремісників і купців та їх помічників і дає почин до оснування кількох торговельно-промислових спілок та до організації ремісництва взагалі. В неділю 19. ц. м. відбулися сходини при участи стокількадесяти членів під проводом голови т-ва „Зоря“ п. Павла Качмарчука. На цих сходинах посол д-р Баран виголосив реферат про організацію міщанства, а зокрема про потребу оснування Українського Цеху (українських ремісників, що мають промислові карти, є в Тернополі стокількадесять) та про конечність опіки над ремісничою молоддю і підтримки місцевої доповнюючої промислової школи „Рідної Школи“. Другий реферат про практичні завдання т-ва „Зоря“ на найближчу мету виголосив професор згаданої школи інж. Бедрій. В дискусії забирали голос: п. Іван Онуферко син Івана, п. Макогін, проф. Іван Боднар та д-р Степан Чумак. Рішено оживити ще більше діяльність „Зорі“ через притягнення до товариства решти ремісників і створення секції опіки над ремісничою молоддю та батьківського комітету, а що найголовніше приступити негайно до отворення Українського Цеху в Тернополі.

ЯВОРІВ.

Свята в честь М. Лисенка. Яворів відсвяткував 20-ліття смерти М. Лисенка двома святами-концертами. Перше свято відбулося дня 3. грудня 1932 р. під проводом яворівської Філії Музичного Інституту ім. М. Лисенка. Це свято уладжено силами шкільної молоді. Відзначалося багатством програми і щирим зусиллям виконавців — передовсім тих наймолодших — якнайкраще вивязатися зі своїх завдань. Друге свято, повітового характеру, відбулося дня 19. лютого ц. р., уладжене старанням яворівських повітових товариств. У програму ввійшли отсі точки: змістовний реферат про М. Лисенка (виголосила мец. Я. Фільцова), Лисенка-Нижанківського „Ля трістессе“ і „Вітрогони“ (скрипкове сольо відіграла прегарно проф. О. Іванчуківна), Лисенка „Серенада“ і „Баркароля“ (фортепянове сольо, відіграла з питомою собі вправою проф. Е. Утрисківна), Лисенка-Шевченка „Туман, туман, долиною“ і „Якби мені, мамо, намисто“ (сопранове сольо мец. Д. Неділкової), Лисенка-Шевченка „Гетьмани“ (барітонове сольо проф. Орленка-Прокоповича зі Львова), Лисенка-Шевченка „На вю“ — муж. хор, Лисенка „Веснянки“ 1-ий вінок —

...віш. хор і Лисенка-Шевченка „Радуйся ниво“ — кантата в 5-ох частях. Акомпаніювали: проф. Е. Утрискіна і п. Стрийська. Хоча в хорах („На прю“) деколи пробивалася неувага поодиноких хористів, то концерт випав взагалі гарно й поважно і крім публики також диригент д-р В. Неділка та всі виконавці повинні бути вдоволені, що своїм трудом віддали честь памяті великого українського композитора.

Шевченківське свято молоді української гімназії. Дня 12. березня ц. р. уладила молодь гімназії „Рідної Школи“ в Яворові святочний концерт у 72-і роковини смерти Т. Шевченка. Програма складалася з 10-ти вокально-музичних точок і сценічної песи „Тарас-дитина“. Концерт був — як на сили — гарно підготований і тому всі виконавці поодиноких точок сходили зі сцени під грімкі оплески публики. Дуже гарно під зовнішним оглядом виголосив вступне слово ученик Чучмак. Зворушливо теж відіграли малі актори песу „Тарас-дитина“. Це свято, як і всі попередні імпрези молоді гімназії „Р. Школи“ в Яворові, а саме: 29. І. свято в честь поляглих під Крутами, 12. II. свято в честь І. Мазепи та інші, свідчать про повну гармонію між молодю й учительським збором та про громадянське наставлення виховання.

СТАНИСЛАВІВ.

Загальні збори „Станиславівського Бояна“. Дня 10. березня ц. р. відбулися загальні збори „Станиславівського Бояна“ при численній участи членів. Головою і на цей рік вибрали проф. Миколу Лепкого, агенди секретаря знову передали д-рові І. Кутинському. Вже те саме є запорукою розвитку товариства, бо цей сам склад президії в минулому звітовому році блискуче вивязався з наложених на нього обовязків. Новістю є участь жінок у праці нововибраного виділу, в якому, між іншим, обовязки заст. голови доручили п-і Трачевій, а заст. диригента вибрали п. Ірину Сулимівну. Хто дивиться на товариство з перспективи хочаб тільки двох літ, той не може не добачити засадничої зміни. Т-во, що з трудом двигало традицію мин. літ, якого одинокою працею був одинокий, ледви зліплений Шевченківський концерт, за два останні роки виросло на поважний, сильно здисциплінований, постійно і пляново працюючий гурт. У звітовому році „Стан. Боян“ може почванитись дійсно поважними успіхами. Вистане навести тільки число концертів та імпрез, ним уладжених: 6 самостійних концертів та 7 виступів хору на концертах, уладжених іншими товариствами. Позатим „Стан. Боян“ старався познайомити станиславівське громадянство з чільними українськими співаками й музиками. В тій ціли улаштував 4 концерти, на яких виступали Михайло Голинський, Марія Сокіл, Шмерековська-Приймова і піяністи Савицький та Ніжанковський. Маючи на оці якнайширшу пропаганду української пісні, товариство зорганізувало концерт львівської „Сурми“, яка виступила у нас з новими українськими композиціями і вибором чеських та словацьких народніх пісень і композицій. З тих самих мотивів „Стан. Боян“ у порозумінні з Музичним Інститутом ім. Лисенка, уладив курс для сільських диригентів, який підготовив до самостійної праці 16 фахових диригентів. Дня 4. II. 1933 р. святкувало т-во свій 40-літній ювилей імпозантним концертом, при співучасти львівського і коломийського „Бояна“. Слід також згадати, що в цьому році закупив „Стан. Боян“ прегарний концертовий фортепян за 5.000 зол. Душею й організатором усіх імпрез був д-р Ів. Кутинський, якому загальні збори висловили окреме признання. Намічено також пляни праці на будуче. Одна з важливіших точок — це змагання „Стан. Бояна“ до оснування союзу хорів. Накінець рішено надати почесне членство композиторам д-рові Ст. Людкевичеві і проф. Василеві Барвінському за спеціяльну опіку над товариством.

—o—

СПОРТ.

Карпатський Лещетарський Клюб Ворохта. Змагання у скоках.

Дня 5. березня ц. р. відбулися змагання в скоках, улаштовані К. Л. К. у Ворохті. До змагань зголосилося кільканацять членів К. Л. К. Ворохта, з котрих перші місця заняли Гриць Мочерняк та Омелян Лопаца. Обставини снігові дуже тяжкі. Сніг мокрий, т. зв. каша, тому найдовший скок був на 14.50 м.

Про клясу повищих двох змагунів хай посвідчить те, що того самого дня рано, на змаганнях улаштованих дирекцією залізниць у Станиславові, в рямцях програми „Курієр в гори“ О. Лопаца і Г. Мочерняк здобули другу та третю нагороду, не зважаючи на конкуренції таких змагунів, як кап. Лупький і ін.

Того самого дня мав відбутися біг юнаків, одначе до цього не прийшло, бо сніг стопився на трасі. Всеж таки слід ствердити, що К. Л. К. Ворохта має гарний молодий лещетарський нарибок в особах кільканацяти малих гуцуликів. Хто знає, чи з них не виростуть наші змагуни в роді польських ґуралів Чеха, Марусажів і інших.

К. Л. К. Ворохта і Станиславів приступають до будови схоронища в Чорногорі.

Користаючи з дешевого лещетарського поїзду до Ворохти, члени К. Л. К. Станиславів вибралися у відвідини до К. Л. К. Ворохта, щоби навязати ближчі взаємини між обома клюбами. На цій стрічі обох клюбів рішено почати негайно будову схоронища в Чорногорі, на полонині Марішевська, на висоті 1.500 метрів. Площу, будівельний матеріял і роботу частинно дають члени К. Л. К. Ворохта, а в першу чергу п. Іван Драпак. Однак того за мало, бо треба кількасот зол. на будову, інвестиції і т. д., тому отсим шляхом звертаємося до українських спортових, туристичних і споріднених товариств із закликом допомогти в будові першого українського високогірського схоронища. Про значіння, ролю та місце схоронища докладніше іншим разом.

Рівночасно К. Л. К. Ворохта звертається з проханням до нашої інтелігенції, щоби присилати до його бібліотеки всякого роду книжки та видання, що на них є все багато охочих читачів.

Датки на будову схоронища, як і книжки, просимо висилати на адресу: Гриць Мочерняк, Ворохта, або Микола Гірняк, Станиславів, Липова ч. 1.

Анкета клюбів копаного мяча.

Анкета клюбів копаного мяча, зорганізованих в У. С. С., відбудеться в суботу 25. ц. м. в год. 16. в Академічному Домі, Супінського 21., в домівці У. С. С. К-у. Кожний клюб має право вислати по двох своїх представників.

Лещетарська анкета.

Лещетарська анкета, заповіджена на 25. ц. м., не відбудеться з тої причини, що за мало провінціональних клюбів розвинуло цього року діяльність на полі лещетарського спорту.

Загальні Збори УСС.

Загальні Збори Українського Спортового Союзу відбудуться 26. ц. м. в залі Акад. Дому в год. 9. рано. По статуту кожний клюб має право вислати одного делеґата від кожної початої двацятки своїх членів. Делеґати мають мати письменні уповажнення. Клюби, які не заплатили вкладок, не будуть мати права голосу.

—o—

БІРЖА.

ГРОШІ.

Доляр в приватних оборотах 8.87 і пів.

Золото: доляри 9.15, корони 38.30, франки 36.90, дукати 55.00.

Варшавська біржа.

Валюти і девізи.

Бельгія 124.55, 124.86, 124.24; Голяндія 359.50, 360.40, 358.60; Льондон 30.53—30.55, 30.69, 30.30; Нюйорк кабель 89.27, 89.47, 89.07; Париж 35.03, 35.03, 35.12, 34.94; Швайцарія 172.30, 172.73, 171.87, Італія 45.00, 46.23, 45.77; Берлін 212.35—212.40.

Акції.

Банк Польський 76 і одна четверта — 76 і пів.

ЗБІЖЕ.

Ціни льоко Підволочиська: Пшениця збірна 30.50—31.00. — Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 22. і 23. III.: пр. масло дес. 2.80, молоко 15—17, сметана 70, яйця 3.26—3.40. — Тенденція на масло, молоко, сметану удержана, на яйця легко звишкова.

—o—

Листування Редакції.

Вп. Дописувачів прохаємо адресувати листи, призначені до Редакції, на адресу Редакції, а не поодиноких співробітників.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Пятниця, 24. III. год. 7.30 веч. „Ріґолето“.

Субота, 25. III. год. 7.30 веч. „Опера за три сотики“ (Абон. 5).

Неділя, 26. III. год. 3.30 попол. „Дівочі шлюби“.

Театр Ріжнородностей.

Пятниця, 24. III. год. 7.30 веч. „Золота тіточка“.

Субота, 25. III. год. 7.30 веч. „Золота тіточка“.

Неділя, 26. III. год. 3.30 попол. „Джім і Джіл“.

Кіна.

АДРІЯ: „Морський вовк“, Серед граду писказок.

АПОЛЬО: „Всім вільно кохати“.

АТЛЯНТИК: „Тонг“.

КАСІНО: „Люди в готелі“ (Вікі Бавм).

КОЛІСЕЙ: „Сльози 20-літньої“, ревія „Фіговий листок“.

КОПЕРНИК: „У тіні хреста“ (Неронів цирк).

МАРУСЕНЬКА: „У тіні хреста“ (Неронів цирк).

МІРАЖ: „Веселий поручник“ (Шеваліє).

ОАЗА: „Добродій людства“ та ревія.

ПАЛЯС: „Мадярська кров“.

ПАН: „Лілiянка хоче розвестися“ й ревія.

ПАСАЖ: „У таємному провалі“, „Люди моря“.

ПРОМІНЬ: „Білі ночі“.

СТИЛЕВЕ: „Грішниця без вини“ і ревія „Ґрунт то політика“.

УТІХА: „Рішаюча ніч“ і ревія.

ХИМЕРА: „Остання парубоцька ніч“ (Лілі Даміта).

Закордонне радіо.

Пятниця, 24. березня 1933.

Кеніґсберґ (217,1) 18.30 Італійські й рос. арії (Гагарін), **Мілано** (331,4) 21.00 Концерт, **Лайпціґ** (389,6) 19.30 Трубна орхестра, **Білород** (429.7) 19.00 Пісні, **Рим** (441.2) 16.00 Спів, 20.45, 22.00 Концерт, **Прага** (488.6) 20.05 Концерт, **Відень** (518,1) 16.45 Нова австр. музика, **Будапешт** (550,5) 12.05 Концерт, 19.30 Опера, **Харків** (937,5) 9.00, 15.10, 22.30 Концерт, 13.50 Літ.-муз. авдиція, 17.30 Трансм. з „Театру опери й балету“, **Москва** (1000) 10.00 „Севільський цирульник“ оп. Росінія (Досв. 720 м.), 17.25 „Богема“ оп. Пуччінія (Досв. 720 м.).

Субота, 25. березня 1933.

Мор. Острава (263,8) 18.25 Пісні, **Братислава** (279,3) 16.10, 18.00 Концерт, 17.20 Форт. варіяції Брамса, **Мілано** (331,4) 17.10 Орхестра, **Штутгарт** (360,6) 12.20 Пісні, 14.45 Нар. музика, 20.05 „Каліостро у Відні“ оп. І. Штравса, **Лайпціґ** (389,6) 20.00 Вес. вечір, **Білгород** (429,7) 20.00 Опера, **Рим** (441.2) 13.00, 17.30 Концерт, **Беромінстер** (459,4) 20.00 „Фіґарове весілля“ оп. Моцарта, **Прага** (488,6) 15.30 Легка музика, 20.30 „Ле Гном де Цвіков“ оп. Новака, **Відень** (518,1) 11.30 Веберів квартет, 18.40 Хор донських козаків, 20.15 „Айне Бальнахт“ оп. О. Штравса, **Рига** (525) 19.00 „Голяндське дівча“ оп. Кальмана, **Мінхен** (532,9) 14.25 Вес. програма, 19.30 Нар. музика, 20.20 „Дер Церрісене“ сміховинка Нестроя, **Будапешт** (550,5) 12.00 Концерт, 18.15 Пісні, **Харків** (937,5) 9.00 Гумор, сатира, 10.00 Звуковик, 13.50 Концерт, 15.10 Камер. музика, 18.30 Оп. музика, 19.30 Українська музика, пісні, **Москва** (1000) 17.25 „Сплячa царівна“ балет Чайковського.

Львівське радіо.

Пятниця, 24. березня 1933.

12.10, 15.50 Грамофон, 15.35 Для дітей: „Про короля, що не додержав слова“, 16.20 Для матуристів: „Історія“, 18.00 Польська література, 16.40 „Методика прогульок для пізнання краю“, 17.00 Концерт, 18.25 Легка й танц. музика, 19.00 „Ред. помилки“ фейл. Раорта, 19.15 Всячина, 20.00 Муз. балачка, 20.15 Симф. концерт, 22.40 Спорт.

Субота, 25. березня 1933.

12.10, 16.00 Грамофон, 13.15 Шк. радіопоранок, 15.35 Для молоді: „Повінь“, 16.20 18.00 Для матуристів: „Історія“, 16.40 „Як зробити фот. побільшення“, 17.00 Авд. для хорих (орхестра), 17.40 Відчит, 18.25 Легка музика, 18.55 Передвоєнна ґенерація Львова колись і тепер, 20.00 Легкий концерт, 21.30 Нац. грецьке свято.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення [illegible] не відповідає

КОНКУРС.

Головна Управа „Рідної Школи“ оголошує конкурс на посаду управителя гімн. „Р. Ш.“ в Чорткові. Подання з відповідними документами вносити найдалі до 10. квітня ц. р. на адресу „Рідна Школа“, Львів, Ринок 10, II. 1608 1—3

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10.